

κουμηνικού Πατριαρχείου στην Κωνσταντινούπολη το 1798, σε καιρό ακριβώς που οι Οθωμανικές αρχές κι οι ιεράρχες της Ορθόδοξης Εκκλησίας άρχισαν ν' ανησυχούν βαθιά από την παρουσία γαλλικών στρατευμάτων στα σύνορα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και από ενδείξεις αναταραχής μέσα στην ίδια την Αυτοκρατορία. Ο Άνθιμος διάτασσε τον ορθόδοξο Χριστιανό ραγιά της Αυτοκρατορίας ν' αποφεύγει τα υπονομευτικά δόγματα των Γάλλων αθεϊστών και να παραμείνει πιστός υπήκοος των εκάστοτε οθωμανικών αρχών, με το επιχείρημα ότι η Οθωμανική Αυτοκρατορία ήταν δημιούργημα της Θείας Πρόνοιας για την προστασία ειδικά του ορθόδοξου πληρώματος από το μίσημα του καθολικισμού.

Στην αντεπίθεση του στην Αδελφική Διδα-

σκαλία, ο Κοραΐς εξέφραζε τον αποτροπιασμό του ότι ιεράρχης της Ορθόδοξης εκκλησίας μπορούσε να διατυπώνει τέτοιες ιδέες και το φόβο του μήπως οι Ευρωπαίοι δημιουργήσουν την εντύπωση ότι οι Έλληνες δεν ήσαν μόνο σκλάβοι αλλά «φιλούσαν με ευγνωμοσύνη το χέρι εκείνων που τους είχαν αλυσοδεμένους». Γνωρίζοντας καλά ότι ο αντικληρικισμός του κατά το γαλλικό πρότυπο μόνο θ' αποξένωνε τους αναγνώστες του, ο Κοραΐς πρόσεχε να υποστηρίζει τα επιχειρήματα του για την προάσπιση της ελευθερίας και της δημοκρατίας με άφθονες αναφορές σε βιβλικά κείμενα και καλοδιαλεγμένες εκκλήσεις στις αντικαθολικές προκαταλήψεις των ορθόδοξων αναγνωστών του.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΤΗΛΑΡΙΣΜΑ

Τα ουρλιαχτά μεσ' τη νύχτα
που ξεσκίζουν τη γαλήνη του ύπνου μας
τοξεύουν κατευθείαν στο ψυχισμό μας
και ζητούν τη συνθηκολόγησή μας.

Τούτες οι άγριες κρωξιές και παραγγέλματα
κάθε που ακούονται δίωρο
που ξεσκίζουν τις παγωμένες χειμωνιάτικες νύχτες μας
στοχεύουν αποκλειστικά στην απαντοχή μας
και ζητούν την παράδοσή μας.

Οι παράτες, οι εμπαιγμοί,
οι φοβέρες κι οι ειρωνείες των πραιτωριανών
που πληγώνουν το φως της μέρας
θέλουν να συρρικνώσουν το θάρρος μας
και να κουρελιάσουν
το μήνυμα της άνισης πάλης μας.

Τα πιστόλια που σημαδεύουν
καθημερινά τα στήθεια μας
στρέφονται πρώτιστα
στη ψυχή της ίδιας της πατρίδας
που σαρανταπληγισμένη ακόμ' αντιμάχεται.

Τούτα τ' απελπισμένα ξαφρίσματα
του θυμού και της λύσσας τ' αντίπαλου
διαμηνούν μεσ' της νύχτας ακόμα τομούχρωμα
τ' αντηλάρισμα μιας καινούργιας
ολόφωτης μέρας.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ
Γενάρης 1956
Κεντρικές Φυλακές Λευκωσίας
Μπλοκ 7 - πλάι στην αγχόνη